Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0040

Unijne strategiczne partnerstwa na rzecz obrony i bezpieczeństwa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2026 r. w sprawie unijnych strategicznych partnerstw na rzecz obrony i bezpieczeństwa (2025/2119(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz tytuł V Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności postanowienia dotyczące wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO),

– uwzględniając „Strategiczny kompas na rzecz bezpieczeństwa i obrony – dla Unii Europejskiej, która chroni swoich obywateli, swoje wartości i interesy oraz przyczynia się do międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa”, przyjęty przez Radę 21 marca 2022 r.,

– uwzględniając deklarację wersalską przyjętą na nieformalnym posiedzeniu szefów państw i rządów 10 i 11 marca 2022 r.,

– uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2017/2315 z 11 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz ustalenia listy uczestniczących w niej państw członkowskich[1],

– uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2024/890 z 18 marca 2024 r. zmieniającą decyzję Rady (WPZiB) 2021/509 w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju[2],

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej, w szczególności konkluzje z 6 i 20 marca, 26 czerwca i 23 października 2025 r.,

– uwzględniając partnerstwa na rzecz bezpieczeństwa i obrony podpisane 21 maja 2024 r. przez UE i Mołdawię, 28 maja 2024 r. przez UE i Norwegię, 1 listopada 2024 r. przez UE i Japonię, 4 listopada 2024 r. przez UE i Koreę Południową, 19 listopada 2024 r.

---

1 Dz.U. L 331 z 14.12.2017, s. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/2315/oj.

2 Dz.U. L, 2024/890, 19.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/890/oj.

przez UE i Macedonię Północną, 18 grudnia 2024 r. przez UE i Albanię, 19 maja 2025 r. przez UE i Zjednoczone Królestwo oraz 23 czerwca 2025 r. przez UE i Kanadę,

- uwzględniając wspólne zobowiązania na rzecz bezpieczeństwa między UE a Ukrainą podpisane 27 czerwca 2024 r.,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/697 z 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Obronny i uchylające rozporządzenie (UE) 2018/1092[3],

– uwzględniając białą księgę w sprawie obronności europejskiej „Gotowość 2030”, przedstawioną przez Komisję Europejską 19 marca 2025 r., oraz przewidziany w niej pięciotorowy plan finansowania „ReArm Europe”,

– uwzględniając wniosek Komisji z 22 kwietnia 2025 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia: (UE) 2021/694, (UE) 2021/695, (UE) 2021/697, (UE) 2021/1153, (UE) 2023/1525 i (UE) 2024/795 w odniesieniu do tworzenia zachęt do inwestycji związanych z obronnością w budżecie UE w celu wdrożenia planu ReArm Europe (COM(2025)0188),

– uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2025/1106 z dnia 27 maja 2025 r. ustanawiające Instrument na rzecz Zwiększenia Bezpieczeństwa Europy (SAFE) poprzez Wzmocnienie Europejskiego Przemysłu Obronnego[1],

– uwzględniając komunikat Komisji z 17 czerwca 2025 r. w sprawie pakietu zbiorczego dotyczącego gotowości obronnej (COM(2025)0820), którego celem jest uproszczenie odpowiednich ram prawnych i administracyjnych w celu zwiększenia gotowości Unii w dziedzinie obronności,

- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 16 października 2025 r. pt. „Utrzymanie pokoju – plan działania na rzecz gotowości obronnej do 2030 r.” (JOIN(2025)0027),

– uwzględniając sprawozdanie Mario Draghiego z 9 września 2024 r. w sprawie przyszłości europejskiej konkurencyjności,

– uwzględniając sprawozdanie Saulego Niinistö z 30 października 2024 r. pt. „Razem bezpieczniej – wzmocnienie gotowości cywilnej i wojskowej oraz przygotowania w Europie”,

---

3 Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 149, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj.

1 Dz.U. L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj.

– uwzględniając trzy wspólne oświadczenia w sprawie współpracy UE–NATO, podpisane przez przewodniczących Rady Europejskiej i Komisji oraz sekretarza generalnego NATO 10 stycznia 2023 r., 5 grudnia 2018 r. i 6 grudnia 2016 r.,

– uwzględniając koncepcję strategiczną przyjętą na szczycie NATO w Madrycie 29 czerwca 2022 r.,

– uwzględniając deklarację ze szczytu w Hadze z 25 czerwca 2025 r.,

– uwzględniając swoją rezolucję z 2 kwietnia 2025 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – sprawozdanie roczne za 2024 r.[2],

– uwzględniając swoją rezolucję z 12 marca 2025 r. w sprawie białej księgi na temat przyszłości obronności europejskiej[3],

– uwzględniając swoją rezolucję z 7 lipca 2021 r. na temat współpracy między UE a NATO w kontekście stosunków transatlantyckich[4],

– uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 5 marca 2024 r. pt. „Nowa Strategia na rzecz europejskiego przemysłu obronnego – osiągnięcie gotowości UE dzięki zdolnemu do reagowania i odpornemu europejskiemu przemysłowi obronnemu” (JOIN(2024)0010),

– uwzględniając wytyczne polityczne na następną kadencję Komisji Europejskiej w latach 2024–2029 pt. „Wybór Europy”, przedstawione 18 lipca 2024 r. przez kandydatkę na urząd przewodniczącego Komisji Europejskiej Ursulę von der Leyen,

– uwzględniając wspólną deklarację w sprawie współpracy między ONZ a UE w zakresie zarządzania kryzysowego, podpisaną przez sekretarza generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych i przewodniczącego Rady Europejskiej w dniu 24 września 2003 r.,

– uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 10 marca 2023 r. pt. „Strategia kosmiczna UE na rzecz bezpieczeństwa i obrony” (JOIN(2023)0009),

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

---

2 Dz.U. C, C/2025/4389, 9.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4389/oj.

3 Dz.U. C, C/2025/3151, 20.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3151/oj.

4 Dz.U. C 99 z 1.3.2022, s. 105.

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Bezpieczeństwa i Obrony (A10-0005/2026),

A. mając na uwadze, że obecny kontekst geopolityczny, w szczególności powrót wojny na kontynent europejski ze względu na rosyjską napaść na Ukrainę i wynikająca stąd decyzja UE o ponoszeniu większej odpowiedzialności za bezpieczeństwo i obronę, w tym za wsparcie wojskowe dla Ukrainy, wymaga od UE budowania silniejszych, trwałych i dostosowanych do potrzeb partnerstw w celu zacieśnienia współpracy z partnerami o podobnych poglądach w sposób przynoszący obopólne korzyści; mając na uwadze, że zmiana paradygmatu wojskowego w połączeniu z pojawieniem się zagrożeń hybrydowych sprawia, że żaden region UE nie jest odporny na ryzyko agresji lub ingerencji;

B. mając na uwadze, że rosnąca rola UE w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony musi pozostawać zgodna z zasadami i celami działań zewnętrznych UE określonymi w art. 21 TUE, w tym z poszanowaniem Karty Narodów Zjednoczonych, prawa międzynarodowego, zapobieganiem konfliktom, zrównoważonym rozwojem, demokracją i prawami człowieka;

C. mając na uwadze, że zaangażowanie UE w promowanie współpracy międzynarodowej i wzmacnianie skutecznego multilateralizmu na wszystkich szczeblach jest niezachwiane;

D. mając na uwadze, że ogólnounijne partnerstwa i dialogi na temat pokoju, bezpieczeństwa i obrony są najważniejszym źródłem siły i odporności; mając na uwadze, że partnerstwa te powinny odpowiadać na najpilniejsze potrzeby i wyzwania UE w dziedzinie obronności;

E. mając na uwadze, że w Strategicznym kompasie wezwano do rozszerzenia i pogłębienia partnerstw z partnerami dwustronnymi, regionalnymi i wielostronnymi na całym świecie z myślą o wzajemnych korzyściach i wzmocnionej współpracy, podkreślając potrzebę interoperacyjności, innowacji i spójności między ramami UE i NATO, a także ściślejszej współpracy z Ukrainą i Stanami Zjednoczonymi jako kluczowymi partnerami w zakresie bezpieczeństwa europejskiego i transatlantyckiego;

F. mając na uwadze, że gwałtowne nasilenie się działalności organizacji zajmujących się handlem ludźmi i instrumentalizacja migracji to kluczowe zagrożenie dla bezpieczeństwa UE;

G. mając na uwadze, że nowe partnerstwa na rzecz bezpieczeństwa i obrony między UE a krajami partnerskimi powinny mieć na celu wprowadzenie i utrzymanie najwyższych europejskich standardów w dziedzinie bezpieczeństwa poprzez pozyskanie i zapewnienie dostępu do najbardziej zaawansowanych technologicznie i najskuteczniejszych systemów samoobrony;

Bezpieczeństwo Europy

1. podkreśla, że partnerstwa na rzecz bezpieczeństwa i obrony mają kluczowe znaczenie w kontekście skutecznego reagowania Europy na pojawiające się zagrożenia oraz wsparcia starań UE o umocnienie swojej roli jako globalnego podmiotu strategicznego; podkreśla, że partnerstwa takie, wzajemnie korzystne, z jasno określonymi celami strategicznymi i priorytetami, mają dla UE kluczowe znaczenie, jeżeli ma ona stać się bardziej suwerenna, wziąć na siebie większą odpowiedzialność za własną obronę i lepiej przygotować się do działania oraz samodzielnego i skoordynowanego radzenia sobie z najpilniejszymi i przyszłymi wyzwaniami i zagrożeniami w ramach podejścia 360°; stwierdza, że partnerstwa te są dla UE koniecznością, a nie opcją; podkreśla, że powinny one wzmacniać strategiczną autonomię UE przy pełnym zaangażowaniu na rzecz współpracy wielostronnej i pełnej komplementarności z NATO oraz zwiększać zdolność UE do współdziałania z partnerami o podobnych poglądach na rzecz pokoju, stabilności i wspólnego bezpieczeństwa;

2. odnotowuje, że UE obecnie mierzy się z najpoważniejszą sytuacją w zakresie bezpieczeństwa od drugiej wojny światowej, stając przed wyzwaniami takimi jak wzmocnienie potencjału wojskowego i infrastruktury cyberbezpieczeństwa, zwalczanie zagrożeń hybrydowych, przeciwdziałanie terroryzmowi oraz ochrona infrastruktury krytycznej; podkreśla, że neoimperialne dążenia Rosji i jej rewizjonistyczna postawa stanowią najpoważniejsze zagrożenie dla bezpieczeństwa UE oraz podkreśla konieczność pilnego wzmocnienia jej zdolności w zakresie obrony i odstraszania; przypomina w tym kontekście o rosnącym wpływie zmiany klimatu i degradacji środowiska na bezpieczeństwo infrastruktury krytycznej, systemów energetycznych i gotowości na wypadek sytuacji kryzysowych;

3. podkreśla, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie jest sygnałem alarmowym dla Europy, by priorytetowo traktować bezpieczeństwo i obronę oraz zwiększyć inwestycje w tym zakresie; podkreśla, że Rosja kontynuuje agresję na kontynencie europejskim również przy wsparciu swoich popleczników, takich jak reżimy w Iraku, Korei Północnej i na Białorusi; odnotowuje szkodliwe działania naszych strategicznych konkurentów oraz trwającą wojnę hybrydową prowadzoną przez różne podmioty państwowe i niepaństwowe, które stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa europejskiego i międzynarodowego porządku opartego na zasadach; podkreśla szczególne zagrożenia dla bezpieczeństwa państw członkowskich UE na wschodniej flance, które są bezpośrednio narażone na agresję Rosji i działania hybrydowe; podkreśla, że dalszą współpracę gospodarczą między UE a Chinami należy poddać ponownej ocenie, uwzględniając przy tym wsparcie Chin dla rosyjskiej gospodarki wojennej, aby wzmocnić odporność gospodarczą UE m.in. poprzez ograniczenie ryzyka; podkreśla, że UE musi zarządzać strategiczną

konkurencją ze strony Chin, które są kluczowym partnerem Rosji wspierającym jej wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie, i ubocznymi skutkami konfliktów na Bliskim Wschodzie i w Afryce, a jednocześnie stawiać czoła wspólnym globalnym zagrożeniom i wyzwaniom;

4. podkreśla, że w Strategicznym kompasie UE zobowiązuje się do bardziej spójnej, konsekwentnej i kompleksowej współpracy ze swoimi partnerami, a tym samym do budowania wzajemnie korzystnych partnerstw na miarę potrzeb, opartych na wspólnych wartościach i interesach; podkreśla znaczenie interoperacyjności, wspólnych szkoleń i innowacji przemysłu obronnego w ramach tych partnerstw, w szczególności poprzez inicjatywy takie jak Program na rzecz europejskiego przemysłu obronnego i instrument SAFE;

5. podkreśla, że UE i jej państwa członkowskie pozostają zdecydowanie zaangażowane w międzynarodowy porządek oparty na zasadach oraz poszanowaniu prawa międzynarodowego, zasad Karty Narodów Zjednoczonych, wartości demokracji, praw człowieka i rządów prawa, co zapisano w Traktacie o Unii Europejskiej; podkreśla, że zobowiązanie to stanowi fundament działań zewnętrznych UE oraz jej działań na rzecz pokoju, stabilności, multilateralizmu i dobrobytu na świecie; podkreśla, że partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony powinny uwzględniać zapobieganie konfliktom, bezpieczeństwo klimatyczne oraz zrównoważony rozwój jako priorytety przekrojowe;

6. wyraża nadzieję na okresową aktualizację Strategicznego kompasu, aby zagwarantować, że wspólna wizja strategiczna i cele UE zachowują aktualność w kontekście ostatnich zmian geopolitycznych, społecznych i technologicznych; wzywa Komisję oraz Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do włączenia planowania w zakresie odporności do inicjatyw w dziedzinie bezpieczeństwa obejmujących infrastrukturę krytyczną, łańcuchy dostaw i niezależność energetyczną;

Krytyczne znaczenie strategicznego partnerstwa między UE a NATO

7. podkreśla wzmocnione partnerstwo strategiczne z NATO, które obejmuje zorganizowany dialog polityczny oraz wzmocnioną współpracę operacyjną i sektorową, zwłaszcza w takich dziedzinach jak mobilność wojskowa, bezpieczeństwo na morzu oraz przemysł obronny i rozwój zdolności, realizowaną w szczególności poprzez wspólne ćwiczenia i współpracę między personelem, co wzmacnia europejski filar NATO; podkreśla, że współpraca ta musi pozostać wzajemnie korzystna oraz opierać się na zaufaniu, przejrzystości i poszanowaniu autonomii decyzyjnej obu organizacji; zaznacza, że demokratyczna rozliczalność i kontrola parlamentarna są kluczowe, aby taka współpraca rzeczywiście poprawiała bezpieczeństwo europejskie i transatlantyckie; podkreśla, że 23 spośród 27 państw

członkowskich UE należą do NATO, oraz uważa, że współpracę z europejskimi państwami NATO niebędącymi członkami UE należy wzmocnić, poszukując możliwości zacieśniania tych partnerstw;

8. podkreśla, że NATO jest najskuteczniejszym sojuszem wojskowym i politycznym w historii współczesnej, który od ponad siedemdziesięciu lat zapewnia członkom wspólną obronę, stabilność i bezpieczeństwo; podkreśla, że UE i NATO reprezentują łącznie ponad miliard obywateli i obejmują niektóre z największych gospodarek świata, tworząc wspólnotę zjednoczoną wspólnymi wartościami demokratycznymi i interesami w zakresie bezpieczeństwa; zaznacza, że istotne jest zinstytucjonalizowanie tego dialogu poprzez regularne konsultacje ministerialne między UE a NATO, wspólne ćwiczenia strategiczne z zakresu prognozowania oraz skoordynowane planowanie reagowania kryzysowego, tak aby koordynacja polityczna nadążała za współpracą operacyjną;

9. podkreśla, że stosunki UE z NATO są priorytetem i muszą nadal się rozwijać, zwłaszcza poprzez intensywniejszą wymianę informacji i danych wywiadowczych; podkreśla, że współpraca UE i NATO ma kluczowe znaczenie dla odstraszania, ochrony infrastruktury krytycznej, mobilności wojskowej, sieci energetycznych, komunikacji cyfrowej, cyberprzestrzeni, ekosystemów kosmicznych i obronnych oraz odporności społecznej i demokratycznej; apeluje o pełne wdrożenie postanowień zawartych we wspólnych deklaracjach UE i NATO; ponadto wzywa państwa członkowskie, które są również członkami NATO, do zwiększenia zaangażowania w ramach NATO;

10. podkreśla, że NATO pozostaje najważniejszym sojuszem służącym zbiorowej obronie transatlantyckiej, przy czym role UE i NATO są spójne i wzajemnie się uzupełniają i wzmacniają w celu zapewnienia bezpieczeństwa w Europie i poprawy bezpieczeństwa międzynarodowego, a także zachęca do ścisłej współpracy i wzajemnie korzystnego partnerstwa w tej dziedzinie ze Stanami Zjednoczonymi; podkreśla, że silniejsza i wydolniejsza UE w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony będzie miała pozytywny wpływ na bezpieczeństwo globalne i transatlantyckie; podkreśla potrzebę silnego europejskiego filaru obronnego w ramach NATO, zdolnego do samodzielnego działania przy jednoczesnym uzupełnianiu zdolności sojuszu, co wzmacnia partnerstwo transatlantyckie i gwarantuje bezpieczeństwo UE, jej państw członkowskich oraz międzynarodowego ładu opartego na zasadach; zwraca jednocześnie uwagę, że europejska obrona musi być samodzielna i mieć wystarczająco silną zdolność odstraszania; ostrzega przed ryzykiem związanym ze zmianą priorytetów polityki zagranicznej Stanów Zjednoczonych, co może przełożyć się na zmniejszenie ich zaangażowania w bezpieczeństwo Europy; podkreśla zatem, że UE musi rozwijać własne zdolności w zakresie planowania i zdolności operacyjne;

11. podkreśla, że wzmocnienie bezpieczeństwa europejskiego zależy od zdolności państw członkowskich do wyposażenia się we wzajemnie interoperacyjne środki wojskowe, opracowywane wspólnie za pośrednictwem europejskiego przemysłu obronnego, w celu umożliwienia szybkiej i skutecznej reakcji na wszelkie zagrożenia dla integralności terytorialnej i suwerenności państw członkowskich UE; podkreśla, że w tym kontekście określanie zdolności wojskowych musi odbywać się w synergii z procesem planowania obronnego NATO i zgodnie z zasadą jednolitego zasobu sił; zauważa, że UE odgrywa kluczową rolę, jeżeli chodzi o kwestie regulacyjne oraz inwestycje służące wspieraniu konkurencyjności przemysłowej, rozwoju technologicznego i logistyki europejskiej obronności; podkreśla, że standaryzacja pozostaje kluczowym filarem współpracy UE i NATO w celu zagwarantowania interoperacyjności, komplementarności działań i efektywnego wykorzystania zasobów przy jednoczesnym unikaniu zbędnego powielania; wzywa Komisję i państwa członkowskie do uproszczenia i ujednolicenia przepisów dotyczących produkcji, certyfikacji, transferu, mobilności wojskowej oraz utrzymania sprzętu obronnego i systemów obronnych w celu stworzenia konkurencyjnego, odpornego i zintegrowanego europejskiego łańcucha dostaw przemysłowych, zdolnego do zagwarantowania większej gotowości operacyjnej oraz pełnej i skutecznej interoperacyjności między UE a NATO;

12. podkreśla rolę NATO jako globalnego podmiotu i wiarygodnego partnera w działaniach na rzecz nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia, w tym broni jądrowej, chemicznej, biologicznej i radiologicznej, oraz w walce z terroryzmem na świecie;

Konieczność zawierania przez UE partnerstw w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony

13. wyraża zadowolenie, że UE jest wiarygodnym partnerem w dziedzinie bezpieczeństwa światowego, a to dzięki wzmocnieniu WPBiO, w tym poprzez korzystne dla obu stron partnerstwa na rzecz bezpieczeństwa i obrony oraz pogłębione dialogi dwustronne i wielostronne; zauważa, że jak dotąd partnerstwo na rzecz bezpieczeństwa i obrony ustanowiono z ośmioma krajami, a kolejne przygotowują się do takiego partnerstwa, w tym Islandia; wzywa do tego, aby partnerstwa te obejmowały ustrukturyzowaną współpracę przemysłową mającą na celu zwiększenie unijnych zdolności produkcyjnych w zakresie podstawowych zasobów obronnych w kontekście wzmacniania europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego;

14. uważa, że ramy partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony są nowym impulsem dla toczących się dialogów i praktycznej współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; podkreśla, jak ważne jest ustalenie konkretnych rezultatów i etapów wraz z uzgodnionymi terminami realizacji; podkreśla potrzebę

monitorowania wyników, potrzebę dwustronnych przeglądów i potrzebę dialogu na temat postrzegania zagrożeń wielodomenowych i wzajemnych interesów, gdyż ma to kluczowe znaczenie dla praktycznego wymiaru każdego partnerstwa; podkreśla znaczenie zabezpieczenia – poprzez partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony – niezawodnych dostaw surowców krytycznych niezbędnych z punktu widzenia europejskiej obronności; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do przedstawiania Parlamentowi regularnej oceny stanu wdrożenia poszczególnych partnerstw w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony;

15. podkreśla, że partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony obejmują współpracę z misjami w ramach WPBiO, gdyż ich celem jest tworzenie efektów synergii, poprawa interoperacyjności i koordynacji oraz wzmocnienie ogólnych zdolności UE w zakresie bezpieczeństwa i obrony;

16. podkreśla strategiczne znaczenie i potrzebę priorytetowego potraktowania partnerstwa na rzecz bezpieczeństwa i obrony z Norwegią, Zjednoczonym Królestwem i Kanadą, które to państwa są sojusznikami w ramach NATO i najważniejszymi partnerami UE w dziedzinie obronności; zachęca do pogłębiania tych partnerstw, w tym również w dziedzinie przemysłu obronnego, cyberzagrożeń i zagrożeń hybrydowych, bezpieczeństwa morskiego oraz w zakresie budowania wspólnych zdolności wojskowych i zachęcania do ściślejszej współpracy; podkreśla, że współpraca przemysłowa powinna w pierwszej kolejności obejmować projekty przyczyniające się do strategicznej autonomii i odporności, zapewniając zrównoważony geograficznie podział inwestycji między państwa członkowskie, ze szczególnym uwzględnieniem wschodniej flanki; zachęca UE do podpisania podobnych umów również z innymi partnerami o podobnych poglądach, w tym także z państwami niebędącymi członkami NATO;

17. podkreśla, że stosunki między UE a USA pozostają fundamentem europejskiego bezpieczeństwa i obrony; podkreśla, jak ważne jest zbadanie możliwości ustanowienia sformalizowanego partnerstwa na rzecz bezpieczeństwa i obrony ze Stanami Zjednoczonymi, które byłoby zgodne z interesami i wartościami UE oraz promowałoby międzynarodowy porządek oparty na zasadach; zwraca uwagę na potrzebę stałego dialogu i współpracy w zakresie postrzegania zagrożeń; przypomina, że nasze partnerstwo ze Stanami Zjednoczonymi ma strategiczne znaczenie, i wzywa do pogłębienia naszej współpracy z korzyścią dla obydwu stron oraz do znalezienia najlepszych sposobów współpracy amerykańskiego i unijnego przemysłu obronnego;

18. podkreśla, że Europa nie może być bezpieczna, jeżeli bezpieczna nie będzie Ukraina; podkreśla, jak ważne jest zbadanie możliwości

ustanowienia sformalizowanego partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony z Ukrainą; potwierdza, że Ukraina jest strategicznym i priorytetowym partnerem UE, ponieważ przygotowuje się do członkostwa w Unii; przypomina, że UE będzie udzielać stałego i trwałego wsparcia za pomocą wszelkich niezbędnych środków, aby jak najszybciej zapewnić Ukrainie zwycięstwo; podkreśla z naciskiem, że UE musi być jednym z solidnych i prawnie umocowanych gwarantów bezpieczeństwa Ukrainy, aby Rosja nie odważyła się w przyszłości zaatakować; podkreśla, że priorytetem jest ściślejsza współpraca między unijnym a ukraińskim sektorem przemysłu obronnego, w tym przyjęcie przez Ukrainę europejskich standardów i zasad przejrzystości; podkreśla znaczenie partnerstw UE oraz dziewięciopunktowych wspólnych zobowiązań w zakresie bezpieczeństwa między UE a Ukrainą, jeśli chodzi o koordynację pomocy przekazywanej Ukrainie; ponownie apeluje o pilne przeznaczenie zamrożonych rosyjskich aktywów na wsparcie dla Ukrainy i uczynienie tego z poszanowaniem prawa międzynarodowego; podkreśla znaczenie systematycznego wykorzystywania wniosków wyciągniętych z doświadczeń operacyjnych Ukrainy, zwłaszcza w zakresie dronów (bezzałogowych systemów powietrznych) i walki radioelektronicznej;

19. wzywa państwa członkowskie do aktywnej współpracy z Ukrainą i wypracowania z nią efektów synergii, zwłaszcza w obronie powietrznej i rakietowej oraz w wojnie dronowej i w zwalczaniu dronów, przy czym należy uznać pionierską wiedzę operacyjną i zaawansowane zdolności Ukrainy, dzięki czemu wzmocni się unijne i ukraińskie zdolności obronne;

20. pochwala zawarcie 21 maja 2024 r. partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony między UE a Mołdawią w celu przeciwdziałania przede wszystkim zagrożeniom hybrydowym;

21. podkreśla strategiczne znaczenie partnerstw UE z krajami w regionie Indo-Pacyfiku, takimi jak Japonia, Republika Korei i Indie, które już podpisały porozumienia w sprawie partnerstwa na rzecz bezpieczeństwa i obrony, oraz zachęca do szybkiego zakończenia negocjacji z Australią i do zbadania możliwości ustanowienia partnerstwa z innymi krajami w regionie, w szczególności z Nową Zelandią; podkreśla, że zagrożenia w dziedzinie bezpieczeństwa w regionie euroatlantyckim i indopacyficznym są ze sobą ściśle powiązane; podkreśla potrzebę pogłębienia współpracy z Tajwanem w zakresie bezpieczeństwa i obrony;

22. podkreśla potrzebę zbadania możliwości pogłębienia współpracy na różnych szczeblach i w różnych formatach w zakresie bezpieczeństwa energetycznego, łączności oraz ochrony infrastruktury krytycznej z krajami Kaukazu i Azji Środkowej; zwraca uwagę na strategiczne znaczenie tych regionów dla dywersyfikacji

źródeł energii, rozwoju bezpiecznych korytarzy transportowych oraz wzmacniania ogólnej odporności Europy;

23. podkreśla strategiczne znaczenie regionu Morza Czarnego dla bezpieczeństwa europejskiego; apeluje o zacieśnienie współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony z partnerami o zbliżonych poglądach w regionie Morza Czarnego oraz do opracowania kompleksowej strategii UE w zakresie bezpieczeństwa tego regionu; popiera zwiększenie inwestycji UE w zdolności morskie na Morzu Czarnym, obronę wybrzeża oraz rozpoznanie sytuacyjne na morzu;

24. wzywa państwa członkowskie i ESDZ do zbadania możliwości ustanowienia dodatkowych partnerstw na rzecz bezpieczeństwa i obrony, na podstawie jasnych i wzajemnie korzystnych zobowiązań, z innymi partnerami o zbliżonych poglądach, którzy podzielają nasze wartości i są zaangażowani w utrzymanie międzynarodowego porządku opartego na zasadach;

25. podkreśla, że należy ustanowić strukturalne partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony z krajami Bałkanów Zachodnich, w szczególności z Bośnią i Hercegowiną, w celu zwiększenia stabilności regionalnej, przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym oraz wzmocnienia architektury bezpieczeństwa europejskiego w bezpośrednim sąsiedztwie UE; zaznacza, że takie partnerstwa powinny opierać się na istniejącym zaangażowaniu WPBiO w regionie, w tym operacji EUFOR Althea, dialogach politycznych i dialogach na temat bezpieczeństwa oraz wspólnym udziale w misjach UE przy jednoczesnym zapewnieniu bardziej strategicznych i długoterminowych ram współpracy w obszarach takich jak odporność cybernetyczna, zwalczanie dezinformacji oraz rozwój zdolności obronnych;

Rozwijanie partnerstwa z ONZ i innych partnerstw wielostronnych

26. podkreśla znaczenie strategicznego partnerstwa UE i ONZ w zakresie operacji pokojowych i zarządzania kryzysowego; z zadowoleniem przyjmuje nowe priorytety partnerstwa strategicznego UE i ONZ na lata 2025–2028 i podkreśla potrzebę większej spójności i skuteczności misji i operacji UE i ONZ, w tym przez wspólne planowanie i procesy wyciągania wniosków; wzywa do pełnego wdrożenia i systematycznego włączania agendy ONZ „Kobiety, pokój i bezpieczeństwo” zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325, zwłaszcza w odniesieniu do ochrony ludności cywilnej, pełnego, równego i znaczącego udziału kobiet w procesach pokojowych oraz w odniesieniu do zapobiegania przemocy seksualnej związanej z konfliktami; wzywa do zreformowania funkcjonowania ONZ, aby zapewnić skuteczność misji i operacji oraz osiągnięcie zamierzonych efektów;

27. zauważa, że UE i Unia Afrykańska są strategicznymi partnerami, zwłaszcza w zakresie pokoju i bezpieczeństwa; podkreśla potrzebę pogłębienia partnerstw strategicznych z innymi organizacjami regionalnymi, w tym z Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, Stowarzyszeniem Narodów Azji Południowo-Wschodniej, Ligą Państw Arabskich, Radą Współpracy Państw Zatoki i Organizacją Państw Amerykańskich, w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania poprzez wspólne inicjatywy, dialog i wzmożoną działalność dyplomatyczną; podkreśla znaczenie współpracy z partnerami z Ameryki Łacińskiej w zwalczaniu międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, handlu transgranicznego i zagrożeń hybrydowych oraz w zapewnianiu bezpieczeństwa morskiego, a także w promowaniu odporności demokratycznej i stabilności regionalnej;

28. apeluje o wzmocnienie operacyjnego wymiaru współpracy UE w zakresie bezpieczeństwa i obrony z partnerami o podobnych poglądach i innymi partnerami z południowego sąsiedztwa, w szczególności w regionie Morza Śródziemnego, ze szczególnym naciskiem na bezpieczeństwo morskie, przeciwdziałanie terroryzmowi, zarządzanie granicami i ochronę infrastruktury krytycznej, w oparciu o zobowiązania przyjęte w Pakcie na rzecz regionu śródziemnomorskiego w celu pogłębienia współpracy z partnerami z regionu śródziemnomorskiego; podkreśla, że niestabilność w tym regionie bezpośrednio wpływa na bezpieczeństwo wewnętrzne UE, wobec czego wymaga bardziej strategicznej i skoordynowanej odpowiedzi;

Rozwijanie szeroko zakrojonych i indywidualnych sposobów współpracy

29. podkreśla, że zintegrowane podejście UE do WPBiO obejmuje ramy prawne regulujące udział państw trzecich i organizacji regionalnych w misjach i operacjach WPBiO; podkreśla, że partnerzy ci muszą przestrzegać europejskich wartości i podzielać europejskie interesy; zachęca Komisję oraz Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do dalszego uproszczenia procedur administracyjnych, aby zapewnić szybszy i bardziej elastyczny udział partnerów o zbieżnych poglądach, szczególnie w szkoleniach, budowaniu zdolności i misjach reagowania kryzysowego;

30. podkreśla strategiczną rolę Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju (EPF) jako kluczowego instrumentu wzmacniania zdolności wojskowych i obronnych, wspierania wojskowych aspektów operacji pokojowych i dostarczania sprzętu siłom zbrojnym partnerów UE; apeluje o pełną przejrzystość i demokratyczną kontrolę nad tym instrumentem;

31. ubolewa z powodu ciągłego utrudniania przez rząd Węgier korzystania z tego instrumentu w celu udzielania pomocy Ukrainie, w

tym poprzez działania prawne przed Sądem, a także ciągłe blokowanie wsparcia z EPF dla Armenii; wzywa państwa członkowskie do wywarcia nacisku na rząd Węgier, aby zaprzestał nieodpowiedzialnego blokowania EPF; wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do znalezienia alternatywnych rozwiązań pozwalających przezwyciężyć tę blokadę;

32. z zadowoleniem przyjmuje wzmocnienie sieci doradców wojskowych ESDZ w delegaturach UE, co wzmacnia stosunki z instytucjami wojskowymi i cywilnymi partnerów; apeluje o ustanowienie regularnych spotkań koordynacyjnych wśród doradców, aby dzielić się dobrymi praktykami, poprawiać orientację sytuacyjną i wspierać spójność działań zewnętrznych UE;

33. podkreśla, że gotowość obronna UE do 2030 r. wymaga partnerstw i współpracy UE z partnerami o zbieżnych poglądach; podkreśla, że osiągnięcie zapowiedzianych celów UE wymaga zabezpieczenia łańcuchów dostaw, w tym surowców i komponentów krytycznych, wzmocnienia europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego oraz zmniejszenia strategicznych zależności UE bez tworzenia nowych; podkreśla na przykład, że zależność UE od Chin w zakresie surowców krytycznych stanowi poważną wrażliwość geopolityczną i ekonomiczną; wzywa do demokratycznego nadzoru i przejrzystości w partnerstwach przemysłu obronnego, między innymi w celu zapewnienia zgodności z normami pracy i ochrony środowiska; uznaje, że stworzenie prawdziwego jednolitego rynku w dziedzinie obronności ma kluczowe znaczenie i wzmocni zarówno zdolności wojskowe UE, jak i jej autonomię strategiczną;

34. wyraża zadowolenie, że na podstawie specjalnych umów dwustronnych uprzywilejowany dostęp do instrumentu SAFE można by przyznać krajom, z którymi ustanowiono partnerstwo na rzecz bezpieczeństwa i obrony; zauważa, że negocjacje z Kanadą w sprawie umowy zgodnej z instrumentem SAFE zostały zakończone; ubolewa, że umowa ze Zjednoczonym Królestwem nie została jeszcze sfinalizowana; podkreśla, że włączenie tych dwóch krajów do inicjatyw UE w dziedzinie obronności byłoby korzystne dla obu stron i pozwoliłoby wykorzystać wartość dodaną ich sektora obronnego; podkreśla, jak ważne jest uczestnictwo Ukrainy w instrumencie SAFE;

35. zauważa, że Europejska Agencja Obrony współpracuje również z państwami trzecimi, organizacjami i podmiotami w ramach indywidualnych ustaleń administracyjnych; podkreśla, że ustalenia te muszą przyczyniać się do konsolidacji europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego oraz do ochrony technologii przełomowych; apeluje o ponowną ocenę obowiązujących obecnie ustaleń administracyjnych i ich skuteczności;

36. apeluje o zapewnienie ESDZ odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych, niezbędnych do realizacji istniejących partnerstw w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, tak aby przynosiły one wymierne efekty;

Wzmocnienie kluczowych obszarów współpracy w ramach partnerstw na rzecz bezpieczeństwa i obrony

37. podkreśla rolę partnerstw na rzecz bezpieczeństwa i obrony w zintegrowanym zarządzaniu granicami z szeregiem partnerów, co jest szczególnie ważne z uwagi na niedawne prowokacje i naruszanie przestrzeni powietrznej NATO przez Rosję i Białoruś, co ma szczególnie duży wpływ na państwa wschodniej flanki, a także z uwagi na zewnętrzne aspekty nielegalnej migracji; przypomina, że zewnętrzne aspekty nielegalnej migracji mają również wpływ na państwa członkowskie południowej flanki; apeluje o zwiększenie wsparcia finansowego i operacyjnego UE na potrzeby zdolności zarządzania granicami państw przyfrontowych;

38. zachęca Radę Europejską do rozważenia udziału krajów, które podpisały partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, w szczególności Norwegii, Zjednoczonego Królestwa i Kanady, w flagowych projektach UE takich jak straż wschodniej flanki, europejska inicjatywa na rzecz obrony przed dronami, europejska tarcza powietrzna i europejska tarcza kosmiczna;

39. podkreśla, że priorytety finansowe UE powinny odzwierciedlać potrzebę zrównoważonego geograficznie rozlokowania zdolności przemysłowych ze szczególnym uwzględnieniem wzmocnienia produkcji obronnej na wschodniej flance UE w związku z bliskością stref wysokiego ryzyka;

40. wzywa do częstszego organizowania wspólnych ćwiczeń w zakresie bezpieczeństwa morskiego z odpowiednimi partnerami sojusznikami, aby poprawiać interoperacyjność i gotowość operacyjną na strategicznie ważnych szlakach wodnych i w wąskich gardłach na całym świecie, zwłaszcza tam, gdzie zagrożone są istotne interesy UE; podkreśla, jak ważne jest monitorowanie i ochrona krytycznej infrastruktury morskiej, w tym podmorskich kabli i rurociągów, aby zapobiegać coraz częstszym atakom hybrydowym;

41. podkreśla znaczenie partnerstw na rzecz bezpieczeństwa i obrony w kontekście misji i operacji w ramach WPBiO, ponieważ są one podstawą działań UE w zakresie bezpieczeństwa zewnętrznego i stanowią kluczowy filar jej działalności mającej na celu zapobieganie konfliktom, zarządzanie kryzysowe i stabilizację pokonfliktową;

42. podkreśla, że cyberataki, dezinformacja oraz zagraniczne manipulacje informacjami i ingerencje w informacje, działalność międzynarodowych organizacji przestępczych zajmujących się przemytem narkotyków i handlem ludźmi oraz wykorzystywanie

migracji przez agresywne państwa trzecie to coraz większe zagrożenie dla bezpieczeństwa UE; wzywa do dalszej współpracy z partnerami UE w celu wzmocnienia jej odporności, ochrony infrastruktury krytycznej oraz wymiany najlepszych praktyk w zakresie przeciwdziałania zagranicznym manipulacjom informacjami i ingerencjom w informacje; podkreśla znaczenie partnerstw na rzecz bezpieczeństwa i obrony, jeżeli chodzi o budowanie odporności społecznej i demokratycznej; zachęca do organizowania wspólnych ćwiczeń w zakresie reagowania na cyberzagrożenia oraz do rozwijania bezpiecznych kanałów wymiany informacji między UE a jej partnerami w celu przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym;

43. stwierdza, że także podejście UE do ochrony krytycznej infrastruktury podmorskiej odzwierciedla coraz lepsze rozumienie nietradycyjnych wyzwań w zakresie bezpieczeństwa;

44. podkreśla, jak ważne jest zwalczanie terroryzmu i zapobieganie brutalnemu ekstremizmowi poprzez przeciwdziałanie zagrożeniom zarówno ze strony państw, jak i podmiotów niepaństwowych za pomocą zintegrowanych ram bezpieczeństwa; podkreśla, że do skutecznego zwalczania terroryzmu i brutalnego ekstremizmu oraz zapobiegania im niezbędna jest szeroko zakrojona współpraca międzyrządowa i wymiana informacji, zarówno w UE, jak i z państwami trzecimi;

45. podkreśla, że partnerstwa są ważne w kontekście pokojowej i odpowiedzialnej działalności w przestrzeni kosmicznej, reagowania na zagrożenia kosmiczne oraz wykorzystywania usług kosmicznych do celów bezpieczeństwa i obrony; podkreśla, że w szczególności rozwijający się sektor New Space i jego innowacyjny potencjał w zakresie technologii podwójnego zastosowania również należy w pełni wykorzystać na potrzeby obronne i cywilne;

46. nalega, aby partnerstwa na rzecz bezpieczeństwa i obrony zawierały skuteczną klauzulę przeglądową, która umożliwia dostosowania w trakcie wdrażania oraz reagowanie na zmiany w zakresie bezpieczeństwa; podkreśla, że partnerstwa te, jeśli zostaną właściwie wdrożone, przyniosą konkretne rezultaty, które przyczynią się do wzmocnienia europejskiej architektury bezpieczeństwa;

Rola Parlamentu we wspieraniu współpracy w dziedzinie obronności

47. przypomina, że Parlament wielokrotnie podkreślał znaczenie partnerstw w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; uważa, że dyplomacja parlamentarna uzupełnia i wspiera te partnerstwa; podkreśla kluczową rolę Komisji Bezpieczeństwa i Obrony oraz Delegacji do spraw Stosunków ze Zgromadzeniem Parlamentarnym NATO; wzywa ESDZ do regularnego przekazywania Parlamentowi sprawozdań z realizacji partnerstw w dziedzinie bezpieczeństwa i

obrony oraz informacji o stanie prowadzonych lub planowanych negocjacji;

48. zobowiązuje się do regularnego organizowania wspólnych posiedzeń komisji z Komisją Bezpieczeństwa Narodowego, Obrony i Wywiadu Rady Najwyższej Ukrainy w celu wspierania dialogu na szczeblu parlamentarnym;

49. z zadowoleniem przyjmuje organizację pierwszego międzyparlamentarnego posiedzenia komisji ds. obrony państw członkowskich UE w Parlamencie Europejskim oraz dalsze pogłębianie partnerstwa z pracownikami parlamentów narodowych, w tym poprzez Europejskie Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony;

50. z zadowoleniem przyjmuje zorganizowanie 107. seminarium Rose-Roth Zgromadzenia Parlamentarnego NATO pt. „Współpraca UE i NATO – kluczowe partnerstwo i odporność demokracji” w pomieszczeniach Parlamentu; podkreśla, że uwypukliło to nową i aktywną rolę Parlamentu w związku z uzyskaniem przez niego statusu partnera w Zgromadzeniu Parlamentarnym NATO;

51. podkreśla sukces pierwszego w historii projektu pilotażowego Parlamentu i Zgromadzenia Parlamentarnego NATO, dotyczącego budowania zdolności parlamentarnych w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony dla pracowników Rady Najwyższej Ukrainy; apeluje o rozszerzenie tego projektu pilotażowego na Radę Najwyższą Ukrainy, parlamenty państw kandydujących i wszystkie partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony;

52. uważa, że Forum na rzecz Bezpieczeństwa i Obrony im. Roberta Schumana, zorganizowane przez ESDZ i współorganizowane przez Parlament, stanowi okazję do stworzenia stałej platformy dialogu na wysokim szczeblu z partnerami; wzywa Parlament do aktywnej roli w kształtowaniu agendy i działań następczych, tak aby ich wyniki były wykorzystywane w pracach legislacyjnych dotyczących polityki bezpieczeństwa i obrony UE;

53. zachęca do budowania bliższych więzi ze społeczeństwami w krajach partnerskich i do wzmacniania komunikacji strategicznej UE; apeluje o rozpoczęcie kampanii z udziałem Parlamentu, innych instytucji, organów i agencji UE, państw członkowskich i krajów partnerskich, a także organizacji pozarządowych, środowisk akademickich i mediów, aby promować istniejące partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony oraz zachęcać do nowych partnerstw, gdyż wzmocni to wizerunek i pozycję UE wśród krajów, które zawarły partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; podkreśla, że należy przeciwdziałać dezinformacji i zagranicznym narracjom manipulacyjnym przez skoordynowane strategie komunikacyjne i inicjatywy dyplomacji publicznej z udziałem delegatur Unii i państw członkowskich;

°

° °

54. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.